

Ето защо послѣдния прибѣгна къмъ друго оржие и хвърли връхъ тие що искаше да затрие, обвинение, което често затрива най-добритѣ граждани, а именно четѣ иматъ сношение съ чужденцитѣ. Това обвинение бѣше съвършено несправедливо по отношение къмъ клѣтия Анахарсисъ Клоотцъ, единъ пруски баронъ, който бѣ порасналъ въ Франция, прѣдаденъ неи, но който се бѣше присѣдинилъ къмъ хебериститѣ въ силата на философскитѣ убѣждения, безъ да сподѣля обаче отмстителнитѣ имъ чувства и тѣхната безцеремонность.

Въ минутата когато щастието имъ измѣняваше, духовнитѣ главатари на сектата Хеберъ и Шометъ, една прокуроръ на общината, а другия неговъ помощникъ, форменно и публично се отрѣкоха, че нѣматъ никакво намѣрение да установятъ атеизмъ и прѣпорѣчваха на селянитѣ да четятъ Евангелието. Но малко по-късна, когато вандейското мѣждусобие прѣвърти прѣкарването на добитѣкъ за кланіе, което бѣ една отъ най-главнитѣ статии на парижска прѣхрана, гладътъ се усили, а заедно се усили и вълнението на нуждающитѣ се класове; това време се показва благоприятно на Хебериститѣ за да почнатъ да дѣйствувать. Бѣше подготвено едно възстание съ помощта на революционерната армия, която Ронсенъ имъ даваше на разположение; активна роль принадлежеше нему. Слѣдъ побѣдата прѣдполагаше се избиранието на единъ диктаторъ подъ името на *върховенъ съдия* и както се вижда организаторитѣ на това движение сж прѣдназначавали за тая длъжностъ Паша“.

Даже въ клубовѣтъ почнаха да дигатъ гласъ за едно *священно възстание*. Карие, който се бѣше върналъ въ Нантъ, произнесе пръвъ тая дума, която бѣ посрѣшната съ неумълкаеми ржкоплѣскания.

Тогава, за да защити правителството, излѣзе Сенъ-Жустъ. Той почна съ неясни натяквания, безъ никого